

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

# Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Kávéillatú bürokrácia a biztosítéktábla árnyékában**

# 1. Kávéillatú bürokrácia a biztosítéktábla árnyékában

Molnár Ildikó

A neoncső sercegő győzelme az átmeneti sötétség felett alig tartott két másodperce, amikor az 1-es lakás melletti villanyóra-szekrény rozsdás lemezajtaja éles nyikordulással csapódott fel. Kovács Tibor bá, az első emelet önkéntes és örökös villanyszerelője, fanyar grimaszt vágva lépett elő a homályból. A fül mögé tűzött, elszíneződött fázisceruza szinte világított a gyér fényben, miközben gyanakvó pillantást vetett Bendegúzra, aki még mindig a kismegszakító műanyag pöckét szorongatta.

– Ez nem így működik, öregem! – morogta Tibor bá, és bütykös hüvelykujjával a falból kiálló, előregedett alumíniumvezetékekre mutatott. – Ha ez a sok digitális csodagépezet megint megszívja magát árammal, nem a biztosíték fog lecsapni, hanem a fél emelet olvad össze egyetlen szürke gumigombóccá. A nyolcvanas években ezt nem nyolc darab bányászgépre méretezték!

Mielőtt azonban a nyugalmazott szaki mélyebbre áshatott volna az áramerősség és a szocialista gépészet szakmai rejtelseibe, a negyedik emelet felől kimért, súlyos léptek sora vert visszhangot a lépcsőházban. Fekete Zoltán, a ház szabálymániás közös képviselője érkezett meg, hóna alatt az elmaradhatatlan, csíkos műanyag mappájával. Arcán a lakóközösségi bürokrácia legnemesebb szigora tükröződött, amint végigmérte a fordulóban összegyűlt társaságot.

– Jegyzőkönyv nélkül nincs kismegszakító-visszakapcsolás – jelentette ki Fekete úr, miközben golyóstollát fenyegetően a papírhoz illesztette. – Az áramkimaradás rendkívüli esemény. Ha a felújítási alap terhére kell biztosítéktáblát cserélni, a biztosító azonnal felülvizsgálatot kér. Ki vállalja a felelősséget a hálózati túlterhelésért?

Ezen a ponton nyílt ki a szuterén felőli rácsos ajtó, és Székely Ricsi bukkant fel, kezében egy gőzölgő, dobozos termosszal meg pár műanyag pohárral. A jóvágású szomszéd csibészes mosollyal lépett a merev közös képviselő és a morgós öregúr közé, mintha csak egy családi piknik közepébe csöppent volna.

– Nyugi, Zoltán bátyám, nem kell rögtön a katasztrófavédelmet hívni – ütötte el a dolgot Ricsi, s máris öntött a gőzölgő, fekete folyadékból. – Osztrák pörkölésű, prémium kávé, most érkezett a csomagtartóban. Garantáltan feszültségoldó. A hálózat bírja még, csak a házban túl sok a rejtett energia, amit valakiknek le kell vezetniük.

Kelemen Dániel kihasználta a kávéillatú terelést, és nesztelenül hátrálni kezdett a másodiki lépcsőforduló árnyéka felé. A zsebében lapuló névtelen üzenet papírja még mindig szúrta a combját, és míg Fekete úr a jegyzőkönyv és az osztrák kávé között vívta belső harcát, Dániel tudta: a Vászoly utca 6.-ban a sötétségnél csak az éles fényben kirajzolódó igazságok a veszélyesebbek.